

Çağımız bilgi çağı, çünkü artık herkes biliyor ki bilgi güçtür.

Ben bunu orta ölçekli bir gıda firmasının muhasebe programını kullanırken fark etmiştim. Henüz öğrenciydim, şirket sahibi koca adamlar şirketleriyle ilgili her türlü bilgiyi 18-19 yaşında tıfıl bir çocuğa soruyorlardı. Hiç suistimal etmedim ama kendimi çok güçlü hissediyordum :)

Bilgiyi üretmenin malum yolu düşünmek. Hepinizin bunu çok iyi yaptığınıza defalarca kez şahit oldum, asla da şüphe etmedim. Okul başarısı düşük olan öğrenciler de iyi düşünebildiklerini değişik şekillerde ispatladılar.

Ancak düşünülerek üretilen bilgi paylaşılmadıkça çoğu zaman düşünenin kendisine bile bir faydası yoktur. Peki bilgiyi nasıl paylaşacağız?

Fikirlerimizi başkalarına konuşarak ve yazarak aktarırız. Başkalarının düşüncelerini ise okuyarak ve dinleyerek öğreniriz.

Dinleme, konuşma, okuma ve yazma becerileriniz sınıfta, sınavlarda, sosyal hayatta ve iş hayatında yerinizi belirleyecek. İnsanlar sizi görüşmelerinizle karşılaşsa bile bu becerilerinizi kullanarak düşüncelerinizi ne kadar iyi aktarabildiğinizle hatırlayıp değerlendirecekler.

Sevgili arkadaşlar sınıflardaki diyaloglarımızda ve yaptığımız yazılı sınavlarda pek çok kez gösterdiniz ki pek çoğunuz bu becerilerin hepsinden, hepimiz en az birinden yetersizsiniz. Öğretmeye çalıştıklarımızı bazen bizim öğrettiğimizden de iyi anlıyorsunuz, ama sınavda sorduğumuz probleme sınavdan sonra beraber bakarken "yemin ederim biliyordum ama bu şekilde anlatamadım" demeniz aslında bu yetersizliğin bir ifadesidir.

Özetle bilgiyi paylaşmakla ilgili bir hastalığın detaylı teşhisini koymuş olduk. Peki tedavi?

Çok kolay.

